

[Mærk.]

adgangen til dagpenge skal generhverves, efter at dagpengehjælpen har været endeligt opbrugt. Ved ændringsforslag nr. 38 til § 29 ophæves bestemmelsen om, at dagpengene for husmødre ved sygehusindlæggelse skal nedsættes med 5 kr. pr. dag. Ved ændringsforslag nr. 48 og nr. 49 til §§ 33 og 34 fritages såvel nydende som bidragydende medlemmer for at betale kontingent under indkaldelse til militærtjeneste. Ændringsforslag nr. 87 til § 59 giver centralforeningerne hjemmel til, som det sker i dag, at opkræve og udbetale direkte til sygekasserne de beløb, der modtages vedrørende den obligatoriske dagpengeordning. Efter ændringsforslag nr. 95 til § 68 gives der i en overgangsperiode adgang for personer i alderen 45-60 år til at sikre sig dagpenge, uanset at reglen i § 25, stk. 2, fastsætter en aldersgrænse ved 45 år.

De her nævnte ændringsforslag er kun en del af dem, som hele udvalget indstiller til vedtagelse, og de er alle udtryk for forbedringer, som vi hilser med glæde.

Om oppositionens ændringsforslag kan der siges meget, bl. a. at de, bortset fra dem, der vedrører fortsættelseskasserne, er i stærk modstrid med de synspunkter og anskuelser, der gjorde sig gældende i den meget kyndige sygeforsikringskommission. Jeg erindrer ikke, at der i kommissionen fra nogen side — heller ikke af oppositionens repræsentanter — blev antydning af eller stillet forslag om sådanne nedskæringer, som mindretallets ændringsforslag går ud på. Heller ikke ved første behandling stiftede vi nærmere bekendtskab med sådanne ønsker og forslag. Selvfølgelig har vi alle ret til at skifte mening under en sags behandling, men alligevel tror jeg, at en del sygekassefolk, som står venstre nær, efter det, der er gået forud, er blevet noget overrasket over den karruseltur, venstre har foretaget i sygekassesagen i de sidste to måneder.

Det væsentligste i oppositionens ændringsforslag er, at statstilskuddet skal nedsættes med ca. 40 mill. kr., hvilket svarer til omkring 50 pct. af det beløb, staten i dag yder i direkte tilskud til sygekasserne. Den direkte følge af en gennemførelse heraf ville blive en voldsom kontingentforhøjelse eller en nedskæring af ydelserne til de syge.

Det er måske i denne forbindelse nødvendigt at understrege, at de meget store forbedringer, der ligger i socialministerens forslag, i sig selv indebærer, at sygekasserne sandsynligvis må forudse visse kontingentforhøjelser. Jeg vil også pege på, at sygekassemedlemmerne selv gennem stadige kontingentforhøjelser til fulde har båret deres forholdsmæssige andel af de udgiftsstigninger, som i de sidste tyve år har gjort sig gældende ikke alene som følge af prisudviklingen, men også på grund af de større behandlingsmuligheder, der er tilvejebragt i kraft af de fremskridt, lægevidenskaben har gjort — alt ud fra det gamle princip om hjælp til selvhjælp: de raske betaler for de syge. Hvis man under en frivillig sygeforsikring som den, der her er tale om, sætter kontingentet op til en sådan størrelse, at dele af befolkningen ikke kan klare det, vil det kunne skade sygdomsbehandlingen og sygdomsbekæmpelsen, idet mange vil blive behandlet for sent til skade for sig selv og samfundet, som da må bære den fulde udgift ved helbredelsesforanstaltningerne.

Over for disse betragtninger vil oppositionens talsmænd måske henvise til deres ændringsforslag, hvori de foreslår en opdeling i 3 afdelinger med 2 sygekassegrænser, for forsørgere fra ca. 8 000 kr. til 10 000 kr. og for ikke-forsørgere fra ca. 3 000 kr. til 4 000 kr., således at de mindst bemidlede, altså de, hvis indtægt ligger under de her nævnte grænser, ikke skal svare væsentligt større kontingent end i dag. Skabelsen af en sådan ny fattiggrænse er vi imod, principielt fordi vi hellere vil slette skel end skabe nye, og i øvrigt fordi en sådan ordning ville betyde større administration og skabe utilfredshed hos og kritik fra medlemmerne. I øvrigt harmonerer dette forslag ikke så forfærdelig godt med de konservatives stilling, som hidtil har været den, at grænsen skulle ophæves. Men det ændrede standpunkt skyldes måske, at man ønsker at imødekomme lægernes ønske om en sænkning af grænsen.

Også forslaget om at nedskære den obligatoriske dagpengeforsikring fra de foreslåede 21, 16 og 8 kr. til henholdsvis 14, 9 og 6 kr. har social slagside. Da sygeforsikringskommissionen i sin tid blev nedsat, var det navnlig med henblik på at